

Kraj pod Vlčí horou

Středa, 23. Září, 2020 - 22:21

Jiří Rak

Po delší odmlce se vracím k vyprávění o skvostných krajinách našeho severu. Zvláštní doba a nadcházející podzim dokresluje tu tesklivou atmosféru nepopsatelné krásy, jež nás štědře obklopuje i na starých cestách kolem Vlčí hory.

Píše se o ní hodně, nově vede přes její vrchol [Köglerova stezka](#), nedávno oslavila [rozhledna](#) 130. narozeniny. Je vzorně udržovaná krásnolipským Klubem českých turistů. Poměrně velká návštěvnost v poslední době však nesetřela půvaby této dominanty Rumburska, která, vysoko vyzdvižena na hraně Lužické poruchy nad pískovcovou deskou Českého Švýcarska, je skutečnou korunou této části nejsevernějších Čech.

Zkuste vystoupit na vrchol Vlčí hory některý jasný den po ránu (rozhledna je otevřena v létě denně, v zimě víkendech). Jenom tak uvidíte skály Českosaského Švýcarska ozářené sluncem a uvědomíte si onen kontrast mezi “propadlou” zemi roklí, dolin a kaňonů a táhlými zvlněnými hřbety Lužické vrchoviny s Plešným, Hrazeným a Kottmarem.

Nesmírné bohatství nyní tak zkoušených lesů zadního Českého Švýcarska, hřeben Lužických hor, dominanty Růžáku, Studence, Jedlové, Luže (v dále zahlédneme Hvozdu, Ještěd, Jizerské hory a Krkonoše, Kletečnou a Milešovku, Königstein a Lilienstein) doplňují uklidňující křivky luk kolem malého nádraží v Panském – je to skutečně originální křižovatka lokálních drah v neporušené přírodě, zatím zachovaná v pravidelném provozu několika motoráků denně mezi dubnem a říjnem. Tento vzácný přírodní obraz se prakticky neliší od toho, který se naskytl našim předkům z rozhledny v době jejího vzniku. Jedinečné jsou i vzdálené pískovcové tabule Děčínského Sněžníku a Velkého Černého kamene, připomínající mohutné hradby dávných pevností.

Za povšimnutí stojí ještě prima spojnice několika skvělých vyhlídkových míst na pomezí Saského Švýcarska a našeho výběžku: skála Königsplatz nad údolím Křinice, stará ves [Hinterhermsdorf](#) s loukami na horském hřebeni, [rozhledna na kupovitém Weifbergu](#) a [rozhledna na protáhlém hřebeni Tanečnice](#). Všechny tyto vynikající turistické cíle jsou takto přehledně seřazeny jen právě při pohledu z Vlčí hory.

Není mnoho tak krásných míst v Čechách jako kraj pod Vlčí horou, kraj s dávnou tradicí turistiky, starých cest, které jsou dnes již mnohdy zapomenuty. Právě zjara ožívaly tyto cesty, které mnoha směry spojovaly údolí horní Křinice, Zlodějskou cestu, oblast Plešného a horský park s rododendrony v Karlově údolí u Šluknova, kroky tehdejších převážně saských turistů. Dnes zde panuje většinou naprostý klid, zdánlivě nenarušený civilizací.

A tak pohled z Vlčí hory umožní vcítit se do kompozičně bezchybného krajinného panoramatu, který nás zde obklopuje. A pokud jen trochu vnímáme krásu tohoto světa, cítíme se aspoň zde povzneseni nad umělými problémy, nejrůznějšími půtkami, bezpáteřností a malicherností lidí, kteří si osobují právo o nás jakkoli rozhodovat.

Udržet si přímý, hluboký vztah ke svému kraji a jeho přírodě je jednou z mála možností, jak si zachovat čestné charakterní postoje, zdravý rozum a nadhled. Kupodivu: konzervativní klasická turistika, kterou světe div zнову objevujeme a jež využívá staré horské chaty, vyhlídky a cesty, vybudované s neuvěřitelným citem pro krajinu, toto umožňuje.

A v tom je i poslání Vlčí hory a její staré rozhledny.

